

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka XXXVI.

Vydána dne 3. dubna 1919.

Obsah: (Čís. 168.—170.) 168. Nařízení, jímž se mění ustanovení o obmezení výplaty vkladů u peněžních ústavů. — 169. Zákon, kterým se mění nařízení Národního výboru československého ze dne 5. listopadu 1918, č. 21 Sb. z. a n., o přísaze vojsk československých. — 170. Zákon, jímž se upravuje státní daň a přírůzková základna u daní reálných.

Čís. 168.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 6. března 1919.

Jímž se mění ustanovení o obmezení výplaty vkladů u peněžních ústavů.

Na základě zákona z 25. února 1919, č. 84 Sb. z. a n., se nařizuje:

§ 1.

Obmezení co do přijímání a výplaty vkladů peněžních ústavů zavedené nařízením ministra financí z 25. února 1919, č. 86 Sb. z. a n., mění se takto:

Peněžní ústavy směji od 10. března 1919 přijímat vklady. Pro vklady učiněné před 1. březnem 1919 zavádějí se do 24. března 1919 včetně tato obmezení:

- a) ze vkladů na vkladní knížky a běžné účty směji peněžní ústavy vypláceti vkladatelům týdně nejvýše 15 procent vkladů ze dne 28. února 1919;
- b) jde-li o vybrání vkladu, aby mohly býti vyplaceny mzdy, platy zřízenců a úředníků, podpory nemocenské, nájemné a pachtovné, prémie pojišťovací, daně a dávky veřejné, je možno jíti i nad obmezení odst. a), musí však majitel vkladu předložití průkaz, že požadovaná částka jest k tomuto účelu určena a že jí tak bude použito.

Výplaty pod a) a b) uvedené nesměji úhrnem převyšovati 50 procent vkladu z 28. února 1919.

§ 2.

Vklady učiněné počínajíc 10. březnem 1919 jsou volny.

§ 3.

Od 25. března 1919 platí ustanovení čl. 10 nařízení ze dne 4. března 1919, č. 110 Sb. z. a n.

§ 4.

Peněžní ústavy nesměji snížití pod míru, platnou do 26. února 1919 úrokovou sazbu ze vkladů,

pokud nařízením ze dne 4. března 1919, č. 110 Sb. z. a n., a tímto nařízením výplata jest obmezena.

§ 5.

Překročení tohoto nařízení tresce se pokutou do 5000 K nebo vězením do tří měsíců. Za zaplacení pokuty uložené úředníku ručí ústav. Trest vězení nelze přeměnití na pokutu.

§ 6.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provedením pověřuje se ministr financí.

Švehla v. r., v zast. min. předsedy.

Dr. Rašín v. r.

Dr. Soukup v. r.

Habrman v. r.

Dr. Stránský v. r.

Staněk v. r.

Dr. Zahradník v. r.

Dr. Vrbenský v. r.

Klofáč v. r.

Dr. Winter v. r.

Stříbrný v. r.

Čís. 169.

Zákon ze dne 26. března 1919,

kterým se mění nařízení Národního výboru československého ze dne 5. listopadu 1918, č. 21 Sb. z. a n., o přísaze vojsk československých.

Na základě usnesení Národního shromáždění nařizuje se:

Nařízení Národního výboru československého ze dne 5. listopadu 1918, č. 21 Sb. z. a n., se mění takto:

§ 1.

Vojska československá jsou povinna konati tuto přísahu:

„Přisaháme při všem, co jest nám svato, a v plné shodě se svým svědomím a přesvědčením, že budeme poslušni presidenta a vlády republiky československé a všech svých velitelů, presidentem a vládou ustanovených; prisaháme, že budeme bez odmluvy plniti její nařízení vždy

a všude, i v nebezpečí, bez váhání a odporu, že svých vojsk neopustíme; ale i životy své ochotně dáme na ochranu vlasti a za její svobodu; přísaháme, že budeme druh druhu milovati, k sobě věrně státi, v nebezpečí se neopouštět, ale až do konce se brániti tak, jak nám káže mužná čest a vědomí povinností občanských. Tak přísaháme.“

§ 2.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 3.

Výkon ukládá se ministru Národní obrany.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r., v zast. min. předsedy.

Klofáč v. r.

Cís. 170.

Zákon ze dne 26. března 1919,

jmž se upravuje státní daň a přírážková základna u daní reálných.

Na základě usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

§ 1.

Státní daň pozemková zvyšuje se na 227% čistého katastrálního výnosu, zjištěného ve smyslu zákona ze dne 24. května 1869, z. ř. č. 88 a podle zákona ze dne 12. července 1896, z. ř. č. 121.

Sazby státní daně domovní třídní a daně činžovní, podle tarifu daně domovní třídní vyměřo-

vané (§ 5, lit. a) zák. ze dne 9. února 1882, z. ř. č. 17), zvyšují se na obnos původních sazeb, v tomto zákoně uvedených.

Srážka, v § 3, č. 3 zákona ze dne 28. prosince 1911, z. ř. č. 242, uvedená, zůstává v platnosti.

U budov, domovní daní činžovní podléhající, které nespádají pod zákon v odst. 3 tohoto zákona uvedený, snižuje se základna přírážková na obnos daně státní. Přírážky samosprávných svazků k domovní daní činžovní smějí býti zvýšeny jen do té výše, aby byl vyrovnán ubytek, nastalý snížením základny přírážkové. Zvyšování přírážek k domovní daní činžovní nad tuto míru jest nepřípustno.

Pro zvýšení přírážek, přípustné podle § 1, odst. 4. tohoto zákona, neplatí pravidlo § 1, odst. 1. zákona ze dne 23. července 1912, z. ř. č. 164.

§ 2.

Válečná přírážka k daní pozemkové, cís. nařízením ze dne 28. srpna 1916, z. ř. č. 280, zavedená, počítá se ze zvýšené daně státní.

§ 3.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1919.

§ 4.

Provedením zákona tohoto pověřuje se ministr financí.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r., v zast. min. předsedy.

Dr. Rašín v. r.